



ΕΤΟΣ Ζ'. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΑΡΙΘ. 329
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν ὀφθαλμὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαΐου 1885.



Πολλὰ ἐφημερίδες ζητοῦσι νὰ ληφθῶσι συντόμως μέτρα κα-
θαριότητος δραστήρια χάριν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως. Ἡ αἰτιμία
εἶνε δίκαια, ἀλλὰ τὸ αἰτούμενον θὲν πρέπει νὰ γείνη. Ἐξυκολου-
θεὶ ἀκόμη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ ἐξέλεγχσις τῆς διαχειρίσεως
τῆς κυβερνήσεως τῆς ὁποίας τὰς ἀπαρχαίλλους εἰς τὸν τόπον εὐ-
εργεσίας ἀνυψήσαντες ἐλεγεῖα καὶ ἀναίσχυτοι μισθοὶ ὑμνο-
λόγοι εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα. Δὲν ἄλλοι δὲν ἀρκοῦναι νὰ
καθαρίσωσι ἀπὸ τὸν συσσωρευθέντα ρύπον τὰ βασιλίσκια τοῦ νέου
Αὐγείου. Ἀνοίγονται γαστήρες ὑπερῶν καὶ τηματάρχων καὶ
ἐμπεισιτεμένων καὶ ἐξ ἀπορρήτων ἐξελέγχονται τὰ βάθη τῶν
συνειδήσεων ἑλληνογλώσσων καὶ ἑτερογλώσσων δημοσιογράφων,
οἵτινες ἀφ' οὗ ὑπηρετήσαν εὐόρως εἰς ξένους στρατοὺς ἦλθον
καὶ πρόσθερον τὰς τιμὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὴν συμφορίαν.
Ὡ! ἄς ἦτο δυνατόν νὰ ἐλθῶσιν οἱ πτωχοὶ καὶ πειναλέοι
καὶ φορολογούμενοι πληθυσμοὶ τοῦ βασιλείου νὰ παραστῶσιν
εἰς τὴν αὐτέσιαν διὰ νὰ ὤσωσιν εἰς τὴν μετεβάλλετο τὸ χρη-
μὰ τῶν τῶν εἰσπραττόμενων διὰ τοῦ δρακοντείου νόμου περὶ
εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων ἐντὸς τοῦ ἀσφρέστου στομάχου
τῶν πρῶτων ὑπουργικῶν Ἀρπυιῶν! Ἄς ἦτα δυνατόν νὰ ἐλθῶσιν
ἐκ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀλλαγῶσιν αὐτοὶ εἰς ὑπερόπτιν καὶ μεμφίμο-
ροι ὁμογενεῖς, ὧν ἡ φιλοπατρία ἔχει ὡς θερμόμετρον τοὺς τόκους
τῶν κεφαλαίων τῶν νὰ ἴδωσι μετὰς διόπτρας τῶν τῆ ἀίσχη ἐκ
τοῦ πλησίον, νὰ ἀσφραγίσῃ μετὰς τῆς τραπεζιτικῆς τῶν ρῶθι-
νας τὴν δυσωδίαν τὴν ὁποίαν ἀναπνέομεν ἡμεῖς ἐδῶ, καὶ ἔπειτα
νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ εἶχον ἀκόρην τὴν δρεξίν νὰ μὴ στέλλωσι κάθε
τόσον αὐθάδεις παραίνεσις καὶ ἐπιτιμήσεις διότι δὲν ἐξηκολούθησε
τὸ ἔθνος νὰ παρέχῃ ὑποστήριξιν εἰς τοὺς λυμενῶνας οἵτινες πάλιν
παρεῖχον ὑποστήριξιν ἐπικερτῇ εἰς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας τῶν.

Τί θέλουσι λοιπὸν αἱ ἐφημερίδες; Ταυτοχρόνως ν' ἀνοίγουνται

οἱ βιβροὶ καὶ αἱ ὑπόνοιαι καὶ τὰ ἀνώνυμα ἀποχωρητήρια, ἐνῶ
καθιρρίζονται οἱ σταῦλοι τῶν ὑπουργείων καὶ ἀνατάρσονται οἱ πύθ-
μην τῶν πρὸ τριετίας ἀμνηστῶν τρικουπικῶν τελμάτων, ἐπιλου-
ρικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀναδίδεται ἄλλη δυσωδία ὡς ἐκ τοῦ
ἀνακινουμένου διὰ τῶν ἐξελέγξεων βορβόρου τῆς διαφθορᾶς καὶ
τῆς ἐπεμβάσεως. Ἀλλὰ τότε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν θὰ
ἠναγκάζοντο νὰ δρασκεύωσιν προτροπαδὴν, ἐκτὸς ἐνδὸς μότου, τοῦ
κ. συντάκτου τῆς Journal d'Athènes.

Τί δὲ ἔγιναν οἱ σκοτεινοὶ ἥρωες τῆς διαρπαγῆς, οἱ ἀδελφεοὶ
δαυτιμῶνες τῆς τραπεζῆς τοῦ μονομανοῦς Βαλτάσσαρ; Ἐφυγον
καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰ σκότη, ὅπως τὰ βρωμερὰ ἐκείνα ἔντομα τὰ
ροφῶντα τὸ αἷμα τοῦ κοιμωμένου καὶ ἐξαφανιζόμενα μόλις ὁ κοι-
μώμενος ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνάψῃ ἐν κηρίον. Δὲν μένου-
σιν ὁμῶς ἀργαί, μὴ δυνάμενοι νὰ διαρπάσωσι καὶ νὰ ὀργιάσωσι,
βλοσυροὶ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουσι τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν προ-
στασίαν τῆς ἐξουσίας διὰ ν' ἀποκτείνωσιν ἀνθρώπους, προσπαθοῦσι
νὰ βλοσυρήσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐναντιῶν τῶν
διὰ τῆς ρυπαρωτέρας καὶ αἰσχροτέρας συκοφαντίας, διὰ τῆς ἀναι-
δέστερας καὶ ποταπωτέρας λιβελλογραφίας. Αὕτη ἦτο ἡ ἀνέκταθεν
ἐφαρμοσθεῖσα μέθοδος παρὰ τοῦ μεγάλου ἀναμορφωτοῦ καὶ τῶν
ἀγενῶν ὁπαδῶν τοῦ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆς Ἑλ-
λάδος ἤρχισε τὸ πολιτικὸν σταθιὸν τοῦ πρῶτου πρωθυπουργοῦ,
συνεστήθη ἐν μέσαις Ἀθήναις εἰκὸς ἀπώλειας, λεγόμενος
κατ' εὐφημισμόν πολιτικὸν σάλονι, γαλιεὶον φάβλων ραβδουρ-
γίων, ἐπονειδίτων διαδόσεων σκοπίμως διαπραττομένων καὶ κύκλο-
φορουσῶν πρὸς σφαγισμὸν τῆς ὑπόληψεως τῶν ἀντιθέτων, τῶν
μὴ ἀναγνωρίζοντων τὸ ἀλάνθαστον τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως τῆς
συναγωγῆς. Ἐκ τοῦ καταγνώγιου τούτου ἐξεπορεύοντο καὶ ἐκπο-
ρεύονται ὅλοι αἱ μιαραὶ συκοφανταίαι αἵτινες διασπείρονται ἐπιτήδες
τεχνήντως διὰ νὰ κηλιδωθῇ ὄχι μόνον ὁ δημόσιος, ἀλλὰ καὶ ὁ
ἰδιωτικὸς βίος τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων.

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπολεμήσαντες ἀκαμάτως ἀπὸ πρῶτον ὁ ἄριστος σύ-
στημα, ἠρκεσθήμεν εἰς τὴν σατύριον καὶ τὴν γελοιοποίησιν ἢ εἰς
τὴν ἀπλήν παράστασιν τοῦ κομμοκαμάρου τοῦ τόσου ἀνεξάντη-
του κομμοκατράχικου μακροῦ ρυθμιστηρίου. Οὕτως ἥρωες ὑ-
πῆρξεν ὁ Δάν Κισσώδης τῆς πολιτικῆς. Ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν
ἀποκρῶν ἐρρίφθη εὐσεβὴς πέπλος, ἐκ οὗτε ἤματι οὔτε ἄλλας τις
τῶν σεβομένων ἐκείνων ἀντιθέτων τοῦ συστήματος διακαθίστατο
ν' ἀνεγείρη καίτοι ἦτο γνωστὸν πλείστα καὶ διεπρῆξτετο
ὅτι αὐτὸν. Ἀφ' οὗ ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ συντετριμμένοι καὶ τῶν ἀκόρην
ἔχουσι τὴν ἀσυνέτην, ὥστε νὰ παραγνωρίζωσι τὴν μακροθυ-
μίαν τῶν ἀντιπάλων τῶν καὶ νὰ τοὺς προκαλοῦσι, πιθανὸν ἂν ἀπο-
φασίσωσι καὶ αὐτοὶ ν' ἀνατύρῳσι τὸν πέπλον καὶ νὰ προσκαλέσω-

ὁ δὲ τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ ὁρίζοντος τοὺς θευμαστὰς διὰ νὰ δείξωσι εἰς αὐτοὺς ποῦν εἶνε πρᾶγματι τὸ αὐτὸν ἀγιστῆριον εἰς τὸ ὅριον εἶνε ἐνθρονισμένον τὸ εἰδωλὸν των.



Δὲν ἐνθυμούμεθα πλέον ποῖος ἀνοήτως ματαιόδοξος ἡγεμὼν, ἐφ' ὅσον οἱ ἐχθροὶ ἀφῆρουν ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας του νέας χώρας καὶ ἐφ' ὅσον ἡλαττοῦτο ἡ δύναμις του, τὸσον αὐτὸς προσέθετε καὶ νέους τίτλους εἰς τὸ ὄνομά του, ζητῶν νὰ ἐπιβληθῇ διὰ φανταστικῆς καὶ ἀνυπάρκτου ἰσχύος. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ φαίνονται πάρα πολὺ μελετήσαντες οἱ περὶ τὴν πεσόντα πρωθυπουργόν, οἵτινες ἐφ' ὅσον ἀποκαλύπτονται καθ' ἡμέραν καὶ νέα αἰσχυρὰ αὐτῶν, τὸσον ἐγείρουν τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ χονδραίνουν τὴν φωνὴν των, νομίζοντες ὅτι θὰ ἐξιππάσῃ τὸν κόσμον.



Καὶ ἔπειτα ἀπεροῦσι τινὲς διατὶ ἡ δημοσιογραφία ὄχι μόνον δὲν προοδεύει, ἀλλὰ καὶ ἐκπίπτει ἐν Ἑλλάδι! Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀποροῦμεν πῶς ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἄνθρωποι μὴ σιχαίνοντο νὰ κρατῶσιν ἀκόμη γραφίδα δημοσιογράφου, ἀφοῦ αὕτη μολύνεται ὑπὸ τῶν χειρῶν καὶ τοῦ τελευταίου παρασίτου τῆς πεσοῦσης πατρίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἄλλοι ἐπίσης νοήμονες καὶ τίμιοι ἀποφασίζοντες νὰ ἀναγινώσκωσιν ἀκόμη ἐφημερίδας ἐνῶ ἀποφεύγουσιν αἴφνης νὰ διέλθωσι γνωστὰς τινὰς συνοικίας τῆς πόλεως, ὅπως μὴ προσβληθῇ ἡ σεμνότης τῶν ὧτων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, τὰ ὅποια ἐν τούτοις τὴν αὐτὴν ὑφίστανται δοκιμασίαν ἐκ τῶν ἀπαντωμένων ἀπὸ τινος εἰς τινὰ τῶν ἀθηναϊκῶν φύλλων ἀχρειοτήτων.



Εὐρόμεν ἐπὶ τέλους τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος ὅπερ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. Τὴν ἀνακάλυψιν ἔκαμαν τὰ διάφορα τμήματα καὶ ἡ νέα ἀρχὴ ἢ διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφάσεων των περὶ τῶν ἐκλογῶν δημιουργουμένη εἶνε τὸ ταξιδεῦον κοινὸ βοῦλον. Πράγματι ἐντὸς ὀλίγου ταύλαχιστον τὰ τρία τέταρτα τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ ὁρίζοντος, ἂν ἡ βουλὴ ἐπικυρώσῃ τὰς ἀπειραρίθμους περὶ ἀποστολῆς ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, καθ' ὧν προβάλλονται πολλὰ ἀβάβαιοι ἐνστάσεις, ἀποφάσεις τῶν τμημάτων. Ἀργότερον τὸ πρακτικώτατον αὐτὸ μέτρον τῆς ἐπὶ τόπου πραγματογνωμοσύνης δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλα, νὰ μεταδίδῃ δηλ. ὁλόκληρος ἡ βουλὴ αἴφνης ἐν σώματι καὶ νὰ περιέρχεται τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἀντίληψιν τῆς ἐπιτυχίας ἢ τῆς ἀποτυχίας τῶν ψηφιζομένων ὑπ' αὐτῆς νόμων,

πρὸς ἀνακάλυψιν κατωρρίψεων, πρὸς ἀντίληψιν τῆς κακῆς ἢ μὴ δικαιοσύνης τῆς κυβερνήσεως, κλπ.



Καὶ θὰ εἴμεθα τότε συγχρόνως τὸ εὐθυμότερον κράτος τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ὁ ἔχοντες κατερθώσει νὰ συνεχίσωμεν οὕτω τὸ Le Roi s' amuse δι' ἐντελῶς ἀξίου αὐτοῦ συμπληρώματος: Le Parlement s' amuse.



Ἐν τούτοις διὰ τὴν μάλλον ἐνδιαφέρουσαν τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῶν, τὴν περίφημον καὶ διαβόητον τοῦ Μεσολογγίου, οὐδὲν ἀκόμη φαίνεται ἀποφασισθέν. Ἐν τῷ τμήματι 6 μὲν λέγεται ὅτι εἶνε ἐπικυρωτικοί, 3 ἀκυρωτικοί καὶ 10 ἀμφίβολοι.

Τὶ ἀμφίβολοι εἶνε αὐτοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν. Καὶ φανταζόμεθα ἐπομένως, κατ' ἀναλογίαν ἀφοῦ ἐπὶ τόσῳ προφανῶν πραγμάτων ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἀμφιβάλλοντες, πρότασιν ὑποβαλλομένην εἰς τὸ ἐν λόγῳ τμήμα περὶ τοῦ ἂν φέγγῃ περισσότερον ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς καὶ ἀποφασίσιν αὐτοῦ τοιαύτην: «Τὸ Η' τμήμα συσχεθὲν καταλλήλως ἀποφαινέται διὰ ψήφων... ὑπὲρ, τῶσαν κατὰ, καὶ 10 ἀμφίβολων».



ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Ἡ ὑπὸ τινος διακεκριμένου ὑπογράφου δι' ἐρωταποκρίσεως ἀπολογία τῆς τριτοῦς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τοῦ Αἰῶνος δημοσιευθεῖσα ἀκολουθεῖ ὡς ἔπεται:

«Τίς πταίει ἐὰν ἐν διαστήματι ἐτῶν τριῶν ἐπεδυνάμην τὸ ἔθνος μὲ δάνεια 200 ἑκατομμυρίων καὶ μὲ 180 ἑκατομμυρίων φόρους;» Ἡ ἀναμύρωσις τῆς Ἑλλάδος.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ πολιτικὴ διαφθορά ἐκορυφώθη ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη;» Ἡ ἀνάπτυξις τῶν συναλλαγῶν.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος κατέπεσεν;» Ὁ Δάρβιν καὶ οἱ φυσιοδίφαι.

«Τίς πταίει ἐὰν ἐγονατίσαμεν ἐνώπιον τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἀγγλίας;» Ἡ ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους.

«Τίς πταίει ἐὰν δὲν ἐδόθη καιρὸς εἰς τὸν ἱστὸτε πρωθυπουργὸν νὰ ἀναμορφώσῃ καὶ τὴν ἀνατολὴν διὰ μεταγίγσεως τῶν κεφαλῶν τῶν τραπεζῶν εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον;» Ἡ ἀποφράς ἡμέρα τῆς 7 Ἀπριλίου.

«Τίς πταίει ἐὰν δὲν ἐπετεύχθη τὸ ἰσοζύγιον;» Τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ ὅποια εἶνε ξύκι κα.

«Τίς πταίει ἐὰν ἡ Αὐστρία μᾶς εὖνοῃ;» Ἡ Μακεδονία.

«Τίς πταίει ἐὰν σήμερον πάντες δυστυχοῦν;» Ἡ ἐκρίσις; Ἡ ἡ ἀκρίσια τοῦ ἀναμορφωτοῦ;

«Τίς πταίει ἐὰν οἱ δυστυχεῖς Μεσολογγίται ὑπάλληλοι ἔχασαν παραιτηθέντες καὶ θέσιν καὶ σύνταξιν;» Ἡ εἰρηνικὴ λύσις τοῦ Ἀφγανικοῦ ζητήματος.

«Τίς πταίει τέλος πάντων ἐν ὃ κ. Τρικούπης ἔπεσε πρὶν ἢ συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὸ ἔργον τῆς νατατροφῆς;» Τὴν φορὰν ταύτην ἔπταισεν ὁ Τρικούπης ὁ διαλύσας τὴν βουλὴν.